

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982-1983

Nr. 21

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 AUGUSTUS 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	639
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	640
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	642
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	643
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	645
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	647
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	649
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	649
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	650

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 68
van 6 juli 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse administratie — Verbintenissen met COI

Op 25 mei jongstleden verklaarde de heer E. De Reyck, Secretaris-generaal van de Vlaamse administratie tijdens een studiedag te Leuven dat de Vlaamse administratie beter, efficiënter en doelmatiger zal werken, mede door de inbreng van COI (Centrum voor Overheidsinformatiek).

Kan de Minister mij meedelen:

1. welke verbintenissen er ten dien einde bestaan tussen de Vlaamse administratie en COI ?
2. welke de kostprijs en de duurtijd van die verbintenissen is ?
3. of de uitbouw van een overheidsinformatiecentrum, autonoom ten opzichte van COI als alternatief werd overwogen en om welke redenen niet weerhouden ;
4. welke argumenten hebben bijgedragen tot het beroep doen op COI ?
5. op welke wijze beheerraad en algemene vergadering van COI zijn samengesteld, met vermelding van de instellingen, belangengroepen en dergelijke die door de leden worden vertegenwoordigd.

Antwoord

1. Bij beslissing dd. 25 mei 1983 van de Vlaamse Executieve werden een aantal informatica-programma's voor 1983 betreffende volgende materies goedgekeurd : globaal informatica plan, basisnetwerk voor datatransmissie, tewerkstellingsbeleid, waterzuivering, industriële databank, huisvesting, minder-validen, drinkwaterdistributie, ruimtelijk beleid en toerisme. Verder werden er nog een drietal projecten principieel goedgekeurd met name omtrent de uitvoering van het personeelsbeheer, de automatisatie van de comptabiliteit en de inrichting van de Kanselarijdiens.
2. De duurtijd van de verbintenissen bedraagt één jaar. De overeenkomsten dienen te worden uitgevoerd binnen de perken van de ingeschreven kredieten voorzien in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1983. De kredieten bedragen respectievelijk 220 miljoen voor art. 12.61 sectie 20, 2 miljoen voor art. 12.21 sectie 56 en 14,4 miljoen voor art. 12.30 sectie 41.
3. Zoals reeds werd medegedeeld ter gelegenheid van de parlementaire vraag nr. 53 van de heer J. Le-

clercq, werd bij beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 12 december 1980, het Centrum voor Overheidsinformatiek belast met uitvoering van al de taken in verband met de informatica ten behoeve van de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve. Dit Centrum bezit thans de juridische vorm van een vzw. Er zijn sedert geruime tijd besprekingen aan de gang om aan dit Centrum een publiekrechtelijk statuut te bezorgen.

4. Teneinde een wildgroei op het vlak van informatiebeheer te vermijden, werd op verzoek van het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden in juni 1975 door de Ministerraad opdracht gegeven aan de vzw COI, een studie uit te voeren over de organisatie van de informatiek in Vlaanderen. De resultaten van deze studie alsmede de ontwerp-overeenkomst van het COI, betreffende de uitvoering van het informaticaplan werden door het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden goedgekeurd op 1 april 1980.
5. De beheersorganen van het Centrum zijn op pluralistische basis samengesteld. De samenstelling van de Raad van Beheer werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 augustus 1976 (met wijzigingen in het BS van 30.06.1977, 4.11.1977, 13.09.1979, 25.09.1980 en 1.07.1982). De huidige samenstelling ervan zal aan het persoonlijk adres van het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 76
van 2 augustus 1983
van de heer J. VALKENIERS

Ziekte en invaliditeitsbons bij het leger — Taalgebruik

In zijn brief AGC/TIL 298 van 30 mei 1983 deelt de voorzitter van de Commissie voor Taalinspectie bij het leger aan het Algemeen-Nederlands Verbond en het Vlaams Komitee voor Brussel mede dat de Minister stelt dat de Commissie uitsluitend bevoegd is in verband met de legertaalwet van 30 juli 1938.

De Centrale Dienst voor Wedden en Lonen, 3e Bureau, Kwartier Koningin Elisabeth te 1140 Brussel overtreedt het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik der talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. Volgens artikel 1 is deze dienst een publiekrechtelijke persoon die personeel in het Nederlandse taalgebied tewerkstelt; het gaat hier over tweetalige ziekte en invaliditeitsbons.

Artikel 5 stelt ondermeer: „ Worden door de werkgever in het Nederlands gesteld: alle wettelijke voorgeschreven akten en bescheiden van de werkgevers, alle boekhoudkundige documenten, alle documenten welke bestemd zijn voor hun personeel “.

Er bestaat dus niet de minste twijfel dat bovenvernoemde dienst alle wettelijke voorgeschreven akten en bescheiden, die voor Nederlandstaligen bestemd zijn, alleen in het Nederlands mag stellen.

We willen tevens uw aandacht vragen voor artikel 10 van het decreet: „ De stukken of handelingen, die in strijd zijn met de bepalingen van dit decreet, zijn nietig “...

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het decreet van 19 juli 1973 het taalgebruik regelt in het bedrijfsleven.

Het taalgebruik van de Centrale Dienst voor Wedden en Lonen van het Ministerie van Landsverdediging valt bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van dit decreet.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 226
van 13 juni 1983
van de heer J. CAUDRON**

B TR K- Dudzele — Subsidiëring

Kan de geachte Minister mij de bedragen, die de laatste vijf jaren besteed aan subsidiëring van de BTRK-Dudzele meedelen :

- a. wat betreft toelage voor uitrusting en sportmateriaal 1.3 en 3.18;
- b. wat betreft initiatielessen 3.4;
- c. wat betreft sport + 3.17;
- d. wat betreft personeel 3.14;
- e. wat betreft congressen en recepties 3.10 en 3.11;
- f. wat betreft propagandatoelagen 1.5 ;
- g. wat betreft eventuele andere posten.

Betaalt BLOSO voor eigen sportactiviteiten en sportorganisaties huurgeld aan de BTRK-Dudzele? En hoe groot was de financiële tussenkomst van BLOSO voor de in Dudzele (BTRK) opgerichte gebouwen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende subsidiëring door het BLOSO van de BTR Dudzele gedurende de laatste vijf jaren heb ik de eer het geachte lid de gevens rechtstreeks over te maken.

Meteen laat ik hem ook een exemplaar geworden van de overeenkomst Bloso-Organisaties BTK voor 1983.

**Vraag nr. 245
van 6 juli 1983
van de heer J. GABRIELS**

Architectuur tussen beide wereldoorlogen — Inventarisatie en bescherming

In Vlaanderen lijken nog steeds twee Henry Van de Velde huizen te bestaan. In een interview met de Standaard maakt de architect-lesgever Marc Dubois zijn beklag over de gebrekkige belangstelling van de RMLZ inzake architectuur tussen de beide wereldoorlogen in Vlaanderen. Hij wijst erop dat er op dat vlak nauwelijks enige inventarisatie, laat staan, bescherming bestaat. Dit is zeer te betreuren.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Of het juist is dat één van de werken van Henry Van de Velde te Knokke bedreigd wordt door een BPA van 17 april 1980? Welke maatregelen denkt de RMLZ dienaangaande te nemen ?
2. In hoeverre is er een inventarisatie aanwezig van belangrijke gebouwen in welke vorm dan ook van architecturale scholen en stijlen tussen de twee oorlogen ?
3. Hoeveel beschermende KB's zijn er reeds verschenen van decreten van gebouwen die typerend zijn voor de architectuur tussen de beide oorlogen ?
4. Acht de Minister het niet logisch om in overleg met bevoegde docenten van architectenscholen de mogelijkheid te onderzoeken van inventarisatie via bijvoorbeeld een BTK-project ?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg wordt opdracht gegeven bij de bevoegde dienst van Stedebouw het bijzonder plan van aanleg van 17 april 1980 op te vragen en te onderzoeken.
2. Bij de inventarisering van het Bouwkundig Erfgoed worden door de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg de belangrijke gebouwen van architecturale scholen en stijlen tussen de beide oorlogen opgenomen.
3. Mijn diensten houden geen statistieken bij van de beschermende besluiten. Deze besluiten vermelden trouwens meestal monumenten daterend uit verschillende periodes.
4. Ingevolge een beslissing van de Minister van Arbeid worden aan de ministeries geen BTK-ers meer beschikbaar gesteld.

**Vraag nr. 246
van 18 juli 1983
van de heer J. GABRIELS**

Kampeertreinen en recreatie-ondernemingen in Vlaanderen — Erkenning

De Neutrale Beroepsfederatie van Private Kampeertreinen en Recreatie-ondernemingen (BELCAMP) groepeerd een aantal eigenaars van kampeertreinen met vergunning. Belcamp klaagt over de discriminatie van de overheid wat betreft de terreinen zonder vergunning (161 in Vlaanderen) die in feite en voortdurend bevoordeligd worden. De officieel erkende terreinen zijn immers verplicht een aantal financiële

inspanningen te doen om hun installaties te laten beantwoorden aan de gestelde normen. De niet-officieel erkende terreinen doen en laten wat ze willen.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoeveel kampeerterreinen en recreatie-ondernemingen zijn in Vlaanderen officieel erkend ?
2. Hoeveel kampeerterreinen en recreatie-ondernemingen zijn in Vlaanderen niet-officieel erkend?
3. Welke stappen heeft de overheid ondernomen om de illegale kampeerterreinen te verplichten zich in orde te stellen met de wetgeving ter zake?
4. Op welke termijn denkt de Minister illegale termijnen ofwel :
  - a) te doen sluiten;
  - b) zich in orde te stellen met de bestaande wetgeving?
5. In hoeverre promoten officiële toeristische diensten ook illegale kampeerterreinen? Vindt de Minister dit rechtvaardig ten aanzien van de officieel erkende terreinen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hieronder punt voor punt het volgende meedelen:

1. en 2. Aantal kampeerterreinen met en zonder vergunning (toestand juli 1983)

Provincie	Aantal	
	met vergunning	zonder vergunning (1)
Antwerpen	42	18
Brabant	43	14
Limburg	20	21
Oost-Vlaanderen	40	17
West-Vlaanderen	65	68
Totaal	210	138

(1) Voor zover ons bekend en ter plaatse vastgesteld door controledienst van het Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Het aantal andere recreatie-ondernemingen, die niet onder de kampeerreglementering vallen, is niet gekend.

3. Stappen door overheid ondernomen inzake illegale kampeerterreinen

Er dient vooreerst aangestipt dat de vergunning door de schepencolleges wordt afgegeven op eensluidend advies van Stedebouw, Hygiëne en Ruimtelijke Ordening (wet dd. 30.04.1970, art. 4, §3).

Enkel het gemeentebestuur kan de vergunning intrekken.

Beroep is echter mogelijk bij de bestendige deputatie.

Verschillende instanties, o.a. het Commissariaat-generaal voor Toerisme hebben controlerecht en kunnen proces-verbaal opmaken.

Doorgaans werd in het verleden door het Commissariaat-generaal voor Toerisme, proces-verbaal opgesteld voor elk kampeertrein geëxploiteerd zonder vergunning. Deze processen-verbaal werden voor eventueel gevolg overgemaakt aan de Procureur des Konings.

4. Sluiting of regularisatie van illegale terreinen

De Gemeenschapsminister van Cultuur, belast met het Toerisme, is niet bevoegd tot het sluiten van illegale kampeerterreinen.

Enkel de schepencolleges zijn hiertoe bevoegd.

Het Commissariaat-generaal voor Toerisme is echter wel belast met het indelen in categorieën van kampeerterreinen met vergunning (KB dd. 29.10.1971, art. 18 en volgende).

5. Promotie van illegale kampeerterreinen

Het Commissariaat-generaal voor Toerisme maakt uitsluitend publiciteit voor de kampeerterreinen met vergunning.

Het door het geachte lid opgeworpen probleem zal ongetwijfeld ter sprake komen bij de herziening van de reglementering inzake kampeerterreinen waaraan op dit ogenblik gewerkt wordt in overleg met de bestaande kampeerorganisaties.

**Vraag nr. 248
van 18 juli 1983
van de heer G. VERHAEGEN**

BRT — Berichtgeving over het Davidsfondscongres van 23 april 1983

Waar in het verleden de BRT een beeldverslag bracht van de Davidsfondscongressen, is dit niet gebeurd wat betreft het congres van 23 april; de BRT heeft er alleen een bericht van minder dan een halve minuut aan gewijd.

De quasi-afwezigheid van berichtgeving op de BRT steekt schril af tegen de verslaggeving in Vlaamse kranten, die wel degelijk rekening houden met de nieuwswaarde en een belangrijke plaats voor dit congres inruimden.

Wij hadden dan ook graag van de geachte Gemeenschapsminister van cultuur een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Welke zijn de normen die de BRT-TV hanteert bij de berichtgeving, inzonderheid het beeldverslag, over de congressen of jaarvergaderingen van de „drie fondsen” (Davidsfonds, Willemsfonds en Vermeylenfonds)?
2. Waarom werden geen beelden gebracht over het Davidsfondscongres van 23 april jongstleden; op basis waarvan werd de inhoud van het nieuwsbericht bepaald?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de beslissing om congressen en jaarvergaderingen al of niet met beeld te verslaan, genomen worden op grond van de vermoedelijke nieuwswaar-

de. En die kon in onderhavig geval onmogelijk afgeleid worden uit de schaarse gegevens die vooraf door de initiatiefnemers aan de BRT bezorgd waren.

Zo was nergens meegedeeld dat de kardinaal het Davidsfondscongres met zijn aanwezigheid zou verenigen. In het licht van deze ervaring werd onmiddellijk na de feiten bij de betrokkenen aangedrongen opdat ze de bestuursdirectie Informatie in de toekomst telkens uit eigen beweging tijdig alle gegevens zouden bezorgen die voor een adequate beoordeling van de nieuwsaarde vereist zijn.

Deze directie is doorgaans niet bij machte al deze inlichtingen zelf in te winnen. Daarvoor zijn de gebeurtenissen van die aard te talrijk.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 62
van 18 juli 1983
van de heer W. KUIJPERS

Politiediensten te Leuven — Infrastructuur

Sedert enkele jaren belooft de stedelijke overheid van Leuven een eigentijds en aangepast politiekantoor uit te bouwen voor de betrokken diensten. Ook voor dit begrotingsjaar werd plusminus vier miljoen ingeschreven om eventueel een gebouw aan de Rijksschoolstraat in te richten.

Sedert de samenvoeging van de Leuvense agglomeratie, moeten de politiediensten immers erg verspreid en onaangepast werken over zes verschillende gebouwen met alle nadelige gevolgen vandien.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of de onleefbare, overbezette toestand van het politiekantoor-Grote Markt hem bekend is? Zo ja, welke besluiten zal hij dienaangaande met de stedelijke overheid opstellen?
2. of hij een werkbezoek door zijn diensten zal laten uitvoeren, ten einde vast te stellen dat het dikwijls zeer moeilijk is aan gearresteerden of bezoekers de nodige privacy te bezorgen voor het onderhoor en/of gesprek?

Graag vernam ik in bijkomende orde waarom men voor de Leuvense politiedienst 230 eenheden (goed-gekeurd) voorziet en waarvan er slechts 17 1 functies effectief uitgeoefend worden.

Meent de geachte Minister niet dat:

- ofwel de Leuvense politiediensten niet voldoende kunnen uitgeoefend worden;
- ofwel dit politiekader te groot gepland werd?

Antwoord

Wat de hoofdvraag betreft, zal het geachte lid er zich wel bewust van zijn dat het bestaan van een minimum aan gemeentelijke zelfstandigheid niet duldt dat de met de uitoefening van het administratief toezicht belaste overheden zich zouden inlaten met de directe inmenging in het dagelijks beheer van de gemeenten.

Bovendien moge ik er de aandacht op vestigen dat de gemeentepolitie niet alleen belast is met administratieve taken, maar ook, en dat wordt overigens belicht door het tweede deel van de hoofdvraag, met gerechtelijke taken. Deze gerechtelijke taken zijn nog meer uitgesproken in gemeenten, die, zoals Leuven, hoofdplaats zijn van een gerechtelijk kanton met politierechtbank.

Een en ander maken dat de werking van de gemeentepolitie niet uitsluitend tot het domein van de uitoefening van het geregionaliseerd administratief toezicht behoort.

Ten slotte wijs ik er op dat de problematiek van de onderbezetting van de personeelsformaties niet zo eenvoudig is als het geachte lid zich voorstelt. Dit verschijnsel doet zich niet alleen voor in de politiedienst van Leuven, maar ook in andere steden en gemeenten. Deze algemeen voorkomende toestand is toe te schrijven aan tal van factoren, doch het is hier niet de plaats om hierop verder in te gaan.

Vraag nr. 63
van 19 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Departementen van de Gemeenschapsministers — Alcoholhoudende dranken in kantines

Graag vernam ik voor elk van de onder uw bevoegdheid staande diensten of zij beschikken over een kantine waar alcoholhoudende dranken worden geserveerd.

Tijdens welke uren en dagen zijn die kantines open en hoelang?

Welke is de dagelijkse gemiddelde omzet van alcoholhoudende dranken?

Zijn daar sterke dranken bij en zo ja, welke en in welke verhouding tot de „lichte alcoholhoudende“?

Hoeveel personen maken gemiddeld gebruik van deze kantine?

Is er in de afgelopen vijf jaar enige verandering geweest in de reglementering van deze kantines en zo ja, welke?

Zijn deze kantines in de afgelopen vijf jaar totaal gesloten geweest of heeft men verbod uitgevaardigd om buiten de middagmaaltijden alcoholhoudende dranken te bestellen?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan alle andere Gemeenschapsministers.

Antwoord

Vooreerst wil ik het geachte lid erop wijzen dat luidens artikel 87 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 iedere Executieve, dus ook de Vlaamse Executieve, over een eigen administratie en eigen personeel beschikt. Deze wet en ook de koninklijke besluiten tot uitvoering ervan voorzien evenwel niet dat ieder gemeenschapsminister, lid van de Executieve, op zijn beurt een eigen administratie, eigen personeel of een eigen departement ter zijner beschikking heeft.

In verband met de vragen betreffende de kantines en de erin geserveerde alcoholhoudende dranken, vestig ik er de aandacht op dat ingevolge beslissingen van het Overlegcomité Regering-Executieven de diensten van de Executieven kunnen blijven beschikken over de algemene diensten van hun departementen van herkomst en inzonderheid over huishoudelijke diensten. Derhalve kunnen de vragen aan de respectieve nationale ministers gesteld worden.

Wat betreft de kantines die door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zelf zouden georganiseerd zijn, zal u desgevallend door de Voorzitter van de Executieve ingelicht worden.

Vraag nr. 64
van 20 juli 1983
van de heer W. KUIJPERS

Scherpen heuvel — Briefomslagen met tweetalige vermeldingen

Mijn vraag nr. 40 van 25 april 1983 betreffende voornoemde aangelegenheid, werd door de geachte Minister voor beschikking toegestuurd aan de heer Poma, Gemeenschapsminister van cultuur, die voor deze materie, i.c. het gebruik van talen in bestuurszaken, bevoegd zou zijn.

Gemeenschapsminister Poma antwoordt mij evenwel dat alleen de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden bevoegd is voor wat betreft de toepassing van de wetgeving door de gemeentebesturen, onder meer inzake gebruik der talen in bestuurszaken (Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden nr. 16 van 7 juni 1983, blz. 503).

Mag ik dan ook bij de geachte Gemeenschapsminister op een antwoord aandringen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, heb ik de eer het volgende ter kennis te brengen.

1. Met schrijven van 30 maart 1983 werd het college van burgemeester en schepenen van Scherpenheuvel-Zichem door de voorzitter van de Nederlandse Afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in kennis gesteld van het aangehaalde advies betreffende de tweetalige vermeldingen op de briefomslagen. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat het betrokken college onmiddellijk de nodige maatregelen getroffen heeft in overeenstemming met het advies.
2. Indien mocht blijken dat er nog door andere gemeenten van het Vlaamse Gewest briefomslagen gebruikt worden met vermeldingen strijdig met het aangehaalde advies, zou ik niet nalaten ter zake aan de betrokken gemeenten van dit gewest, voorbehoud gemaakt voor de door de grondwet voorziene uitzonderingen, de nodige richtlijnen te verstrekken.

Deze onderrichtingen zouden natuurlijk in overeenstemming zijn met dit advies en bijgevolg ook met de bepalingen van de hiervoor vermelde samengeschaalde wetten.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 27
van 21 maart 1983
van de heer V. ANCIAUX

Nederlandstalige instellingen te Brussel — Artsen met Franstalig diploma

Momenteel zijn nog altijd artsen met een Franstalig diploma werkzaam in sommige raadplegingen voor zuigelingen en medische raadplegingen in kinderdagverblijven, zowel in Vlaanderen zelf als in de ééntalige Nederlandstalige instellingen te Brussel. In dit verband wou ik de Minister volgende vragen stellen.

1. In welke instellingen zijn nog artsen met een Franstalig diploma werkzaam ?
2. Welke procedure wordt gevolgd om deze artsen aan te stellen ?
3. Zijn deze Franstalige artsen in het bezit van een getuigschrift van de kennis van het Nederlands, afgeleverd door het Vast Wervingssecretariaat ?
4. Acht de geachte Minister het nog langer aanvaardbaar dat Franstalige artsen werkzaam blijven in deze instellingen en bovendien betaald worden door de Vlaamse Gemeenschap en dit op een ogenblik waarop talrijke jonge Vlaamse artsen beschikbaar zijn voor dergelijke taken ?

Antwoord

In verband met de taal van het diploma van de artsen verbonden aan het Nationaal Werk voor **Kinderwelzijn** wil ik na overleg met Gemeenschapsminister R. De Wulf, het geachte lid het volgende mededelen :

1. Op een totaal van $\pm$ 720 artsen verbonden aan het NWK zijn er 28 met een Franstalig diploma waarvan o.a.
  - 14 de medische leiding hebben van een raadpleging voor het jonge kind;
    - 7 verbonden zijn aan kinderdagverblijf (kribbe en/of peutertuin) ;
    - 2 verbonden zijn aan een raadpleging voor het jonge kind en aan een kinderdagverblijf;
    - 1 de leiding heeft van een prenatale raadpleging.
2. De procedure om deze artsen aan te stellen loopt als volgt:
  - Het vacatureboekje wordt gestuurd aan alle **gynecologen**, kinderartsen en omnipracticci.
  - De kandidaturen worden ingewacht bij het plaatselijk comité en de provinciaal medisch adviseur. (termijn: tot 1 maand na verschijnen van het boekje).
  - Uit de ontvangen kandidaturen neemt de **medisch** adviseur diegene(n) in acht die hij als waardevol en geschikt beschouwt en deelt die mede aan het Comité van de raadpleging. (**ter-**

mijn: max. 1 maand na het afsluiten van de indiening van de kandidaturen).

- Aan de hand van het daartoe voorziene document „notulen van de comitévergadering” deelt het plaatselijk comité zijn keuze mee aan de provinciaal medisch adviseur. (termijn : max. 6 weken na het verstrijken van de termijnen voor het inleveren van de kandidaturen).
- De provinciaal medisch adviseur adviseert de Voorzitter van het Provinciaal Medisch Comité. (termijn: max. 2 weken na ontvangst van de keuze van het plaatselijk Comité).
- Het provinciaal Medisch Comité statueert en zendt de dossiers naar de centrale administratie ten behoeve van het Hoog Comité. (termijn: max. 2 weken na de vergadering van het Provinciaal Medisch Comité).
- Het dossier wordt ter goedkeuring voorgelegd aan het Hoog Medisch Comité en terug bezorgd aan de centrale administratie. (termijn: binnen de maand na ontvangst van de dossiers informeert de centrale administratie de betrokken artsen en comités).

3 en 4. Het decreet van 30 juni 1975 houdende taalregeling in het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn bepaalt dat van alle personen die in dienst zijn van het NWK of die in het kader van zijn maatschappelijk doel een opdracht vervullen en in contact komen met het publiek en inrichtingen, die door het NWK erkend of gesubsidieerd zijn, de grondige kennis van het Nederlands vereist is. Deze kennis moet blijken uit het diploma of studiegetuigschrift van het genoten onderwijs.

Op deze regel zijn twee uitzonderingen voorzien :

- bij ontstentenis van diploma of getuigschrift kan de grondige kennis geleverd worden door een examen bij het Vast Wervingssecretariaat;
- de geneesheren die houder zijn van een vóór 31 december 1967 aan de Université Libre de Bruxelles en vóór 31 december 1940 aan de overige universiteiten behaald Franstalig diploma en die gedurende ten minste vijftien jaren hebben medegewerkt aan de activiteiten van het NWK in het Nederlandse taalgebied.

Op dit ogenblik onderzoekt de administratie in hoeverre de 28 artsen met Franstalig diploma voldoen aan één van voornoemde uitzonderingsbepalingen.

Indien dit niet het geval is, zullen maatregelen getroffen worden om een einde te maken aan dergelijke situatie.

Vraag nr. 37
van 24 juni 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Door de gemeenten af te geven administratieve documenten bestemd voor fondsen voor gehandicapten — Zegelrecht

Voor mij ligt een verzoek van een provinciebestuur — gericht aan een instelling die zich bezig houdt met de zorg voor gehandicapten — om een aantal documenten over te leggen welke door de gemeentebesturen moeten afgegeven worden; en dit niettegenstaande in het betreffende koninklijk besluit van 17 oktober 1969 daaromtrent niets bepaald is (Zie het antwoord op mijn vraag nr. 28 van 29 maart 1983 — Vragen en Antwoorden nr. 14 dd. 10 mei 1983, blz. 444).

Gezien deze handelswijze zie ik mij genoodzaakt mijn verzoek, vervat in de laatste alinea van mijn hoger vermelde vraag, te herhalen.

Mag ik van Mevrouw de Minister spoedig uitsluitsel verwachten ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag wens ik het geachte lid het volgende te antwoorden.

Krachtens artikel 5 van het koninklijk besluit van 17 oktober 1969 tot vaststelling van nadere regels voor het indienen van de aanvragen om tegemoetkoming van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, is de gehandicapte of de persoon die bevoegd is om een aanvraag in te dienen ertoe gehouden alle bewijsstukken over te leggen die voor het onderzoek van de aanvraag vereist zijn.

De Gouverneur van de provincie, die bevoegd is om uitspraak te doen over de aanvraag, kan aldus bijvoorbeeld uittreksels vragen uit de registers van de burgerlijke stand of van de bevolking.

Tegemoetkomend aan de vraag van het geachte lid heb ik mij echter voorgenomen een rondschrijven te richten aan de heren provinciegouverneurs waarin zij verzocht worden om het aantal officiële documenten die zij vragen ter staving van de in de aanvraag vereiste gegevens, zo beperkt mogelijk te houden. Tevens zullen zij verzocht worden om bij twijfel over bepaalde identiteitsgegevens aan het zegelrecht onderworpen documenten zelf op te vragen.

Vraag nr. 40
van 25 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Revalidatiecentra Dendermonde — Stand van zaken

De 14 regionale revalidatiecentra met maatschappelijke zetel te Dendermonde blijven staken.

- Hoeveel bedraagt de totale schuld van deze VZW?
  - Hoeveel bedragen haar gezamenlijke erkende te goeden ?
  - Valt deze VZW te redden ja dan neen ?
- Hoe denkt u de werknemers te kunnen helpen?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vragen inzake het Regionaal Revalidatiecentrum van Dendermonde kan ik het mededelen dat gelet op het

alsnog nationaal karakter van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van Minder-Validen ik strikt genomen geen directe bevoegdheid heb over dit centrum.

Rekening houdend echter met de nakende communautarisering van het Rijksfonds en met het oog op het verzekeren van de zorgenverstreking aan de minder-validen en de daarmee samenhangende tewerkstelling, heb ik niettemin de problemen rond dit centrum van nabij gevolgd en daar waar mogelijk bemiddelend opgetreden.

In verband met de concrete vragen over de schulden van de VZW zou ik willen verwijzen naar de Minister van Sociale Zaken in verband met de schulden aan de RSZ en naar de Minister van Financiën voor de schulden in verband met de bedrijfsvoorheffing.

De schuldpositie dient mede in verband gebracht te worden met het tempo waarmee de facturen worden uitbetaald door het Rijksfonds.

Voor de tegoeden bij het Rijksfonds moet ik het geachte lid verwijzen naar de Minister van Tewerkstelling en Arbeid onder wiens bevoegdheid het Rijksfonds ressorteert.

Of deze VZW kan gered worden kan ik enkel antwoorden dat dit dient uitgemaakt te worden aan de hand van een nauwkeurige analyse van kosten en ontvangsten en van een haalbaar schuldvergelijk met de RSZ en de Minister van Financiën.

Vraag nr. 41
van 25 juli 1983
van de heer J. Valkeniers

DAC-projecten — Aantal tewerkgestelde werklozen

Op 21 juni waren reeds 11.000 posten ingenomen van 15.000 jobs voorzien in het DAC-kader op de nationale begroting van tewerkstelling en arbeid zodat er slechts 4.000 overbleven voor gans het land.

Nu lezen we dat de 4 type-projecten ressorterend onder uw bevoegdheid goed zijn voor 2.000 à 3.000 werklozen terwijl uw collega Minister Lenssens zelf 1.500 milieuwerkers in het vooruitzicht stelt.

Hoe is dit alles mogelijk wanneer we weten dat de overblijvende 4.000 jobs moeten worden verdeeld over 9 type-projecten niet alleen voor de Vlaamse doch ook voor de Franse gemeenschap?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag wens ik het geachte lid het volgende te antwoorden.

Vier van de negen goedgekeurde type-projecten in het DAC-kader behoren inhoudelijk inderdaad tot de sector Gezin- en Maatschappelijk Welzijn.

Uitgaande van het aantal en de interesse die van de gemeenten, OCMW's en erkende VZW uitgaan om via deze type-projecten bij komende arbeidsplaatsen op te nemen mag gesteld worden dat minimaal aanvragen zullen ingediend worden voor 2000 à 3000 arbeidsplaatsen. Het al dan niet integraal goedkeuren van deze aanvragen behoort tot de bevoegdheid van

de respectievelijke subregionale tewerkstellingscomité's, waardoor het voor mij onmogelijk is een effectief aantal toegekende arbeidsplaatsen voorop te stellen.

Voor wat betreft de globale opties in het kader van het DAC moet ik u verwijzen naar de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, daar dit uitsluitend tot zijn bevoegdheid behoort.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 155
van 19 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Departementen van de Gemeenschapsministers — Alcoholhoudende dranken in kantines

Graag vernam ik voor elk van de onder uw bevoegdheid staande diensten of zij beschikken over een kantine waar alcoholhoudende dranken worden geserveerd.

Tijdens welke uren en dagen zijn die kantines open en hoelang?

Welke is de dagelijkse gemiddelde omzet van alcoholhoudende dranken ?

Zijn daar sterke dranken bij en zo ja, welke en in welke verhouding tot de „lichte alcoholhoudende” ?

Hoeveel personen maken gemiddeld gebruik van deze kantine ?

Is er in de afgelopen vijf jaar enige verandering geweest in de reglementering van deze kantines en zo ja, welke?

Zijn deze kantines in de afgelopen vijf jaar totaal gesloten geweest of heeft men verbod uitgevaardigd om buiten de middagmaaltijden alcoholhoudende dranken te bestellen?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan alle andere Gemeenschapsministers.

Antwoord

Gezien, zoals het geachte lid meldt, de vraag aan alle Gemeenschapsminister werd gesteld, neem ik aan dat de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor de personeelsaangelegenheden voor het geheel der diensten van de Vlaamse Gemeenschap, een globaal overzicht zal verstrekken voor al deze diensten.

In voorkomend geval zullen aanvullende inlichtingen, specifiek voor mijn diensten, rechtstreeks aan het geachte lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 157
van 20 juli 1983
van de heer M. CAPOEN

Bestuur van Waters en Bossen — Personeelsbezetting

We vernemen dat bij het Bestuur van Waters en Bossen heelwat diensten niet meer verzekerd zijn wegens gebrek aan personeel.

In dit verband zouden we graag een overzicht krijgen per provincie en per dienst van de stand van de personeelsbezetting in de respectievelijke gebieden en dit zowel voor het technisch als voor het administratief personeel.

Tevens zouden we graag vernemen welke maatregelen er zullen getroffen worden om de vacante betrekkingen zo spoedig mogelijk te laten bezetten.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in administratief opzicht tot de bevoegdheid behoort van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Wat het gestelde probleem betreft, kan ik het geachte lid wel mededelen, dat de nodige maatregelen werden getroffen om 24 nieuwe beambten in dienst te nemen. Naar ik verhoop zal daardoor reeds aan de meest onmiddellijke en nijpende noden tegemoet gekomen zijn.

Vraag nr. 158 van 20 juli 1983 van de heer J. VALKENIERS

Werken van algemeen belang — Beslissing van de gemachtigde ambtenaar

Is het juist dat de gemachtigde ambtenaar, wanneer het werken van algemeen belang betreft, bij de verlening van de vergunning, mag afwijken van een gemeentelijk plan van aanleg op gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen.

Schept dit geen mogelijkheid tot willekeur van de gemachtigde ambtenaar indien zomaar op grond van artikel 7 van de wet van 22 oktober 1970 tot wijziging van de wet van 29 maart 1962 op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, kan afgeweken worden van de wettelijk vastgelegde bestemmingen voorzien in een goedgekeurd BPA of gewestplan ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Het derde lid van artikel 48 bepaalt onder meer dat de gemachtigde ambtenaar, wanneer het werken van algemeen belang betreft, bij de verlening van de vergunning niet mag afwijken van een gemeentelijk plan van aanleg, dan op gunstig advies van het college.

Aldus wordt de mogelijkheid geschapen dat werken van algemeen belang kunnen worden toegestaan in afwijking van de bepalingen van een gemeentelijk aanlegplan.

De mogelijkheid van willekeur wordt ontgaan doordat de bouwvergunning door de gemachtigde ambtenaar maar kan worden verleend op voorwaarde dat

het college van burgemeester en schepenen gunstig advies verleent.

Bovendien moet het gaan om werken van algemeen belang en moet de bouwaanvraag uitgaan van een door de Koning aangewezen publiekrechtelijk rechtspersoon, of betrekking hebben op het aanleggen van installaties en leidingen van openbaar nut.

Vraag nr. 159 van 25 juli 1983 van de heer J. VALKENIERS

Hondenclubs — Zone

Graag vernam ik in welke zone een club en leslokaal thuishoren van een hondenclub. In een recreatie- of in een agrarische zone ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Gebouwen ten behoeve van een hondenclub kunnen geenszins beschouwd worden als gebouwen ten behoeve van de landbouw of agrarische activiteiten zoals bedoeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Of zulkdanige gebouwen kunnen toegelaten worden in een recreatiegebied is afhankelijk van het karakter van de inrichting en het betrokken gebied (dag- of verblijfsrecreatie).

Gebeurlijk kan ook de inplanting overwogen worden in een woongebied met landelijk karakter voor zover de inrichting verenigbaar is met de aard van de omgeving.

Vraag nr. 160 van 28 juli 1983 van de heer M. Bourry

Arrondissement Kortrijk — Door bestendige deputatie gunstig besliste bouwaanvragen

Volgens artikel 55 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, kan de aanvrager binnen de dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van het Schepencollege of van de weigeringsbeslissing van de gemachtigde ambtenaar beroep aantekenen bij de Bestendige Deputatie.

Graag vernam ik van de geachte Minister voor de jaren 1980, 1981 en 1982 betreffende het arrondissement Kortrijk het aantal bouwaanvragen die na een weigeringsbesluit van de gemachtigde ambtenaar gunstig werden beslist door de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de statistieken die maandelijks door

het bestuur van de stedenbouw worden opgemaakt wel een uitsplitsing toelaten naar gelang het toepassing betreft van artikel 45, 46 of 48, maar niet naar toepassing van artikel 55, § 1 (beroep bij de bestendige deputatie) of artikel 55, § 2 (beroep bij de Executieve).

Het is dus niet mogelijk de gevraagde statistieke gegevens te bezorgen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 35
van 4 juli 1983
van de heer L. KELCHTERMANS

Vervuiling Noord-Limburg — Gevolgen voor volksgezondheid

In Noord-Limburg werd tijdens de laatste maanden in bepaalde gebieden een ernstige vervuiling vastgesteld door zware metalen, zowel van de bodem als het water. Wetenschappelijk zou het bewezen zijn **dat** de opname van belangrijke hoeveelheden van onder andere cadmium, nadelig zijn voor de gezondheid en onder andere nierkwalen kunnen veroorzaken.

Het verwondert me sterk dat de bevoegde diensten in het verleden blijkbaar nooit enig probleem ter zake hebben vastgesteld. Nochtans waren de vroegere productieprocedures in de zinkfabrieken veel meer milieu-belastend dan de huidige.

1. Werden er in het verleden ter zake onderzoeken uitgevoerd of rapporten opgesteld door de diensten van Volksgezondheid? Zo neen, vanaf wanneer werden de problemen onderkend?
2. Werden door de artsen uit Noord-Limburg ooit gevallen van vergiftiging door zware metalen gesignaleerd? Gebeurde dit eventueel door de bedrijfsartsen of door bepaalde controlediensten?
3. Hoe is het uit te leggen dat thans mijns inziens terecht op de ernstige gevolgen voor de volksgezondheid wordt gewezen terwijl in het verleden met zware vervuiling de bevolking van geen enkel bezwaar werd bewust gemaakt?

Antwoord

Zoals het geachte lid misschien reeds heeft kunnen lezen in de antwoorden op vroeger door hem gestelde vragen betreffende hetzelfde probleem, gebeurden de eerste onderzoeken op milieucomponenten sinds de jaren 1950.

Het ging toen om analyses van putwater. Publicaties onder de vorm van rapporten of brochures verschenen in 1979. Er kan verwezen worden naar een verslag van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie aangaande bemonsterd water te Eksel (1979): een verslag van Prof. Dr. L. Van Poucke en Prof. Dr. T. Van Autenboer (LUC): analyse van grond- en bodemwater en grondmonsters in de gemeente Hechtel-Eksel in opdracht van het college van burgemeester en schepenen (1979); publicatie „de kwaliteit van het drinkwater afkom-

stig van privé-putten in de provincie Antwerpen” door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen (1979).

In 1979 werd in opdracht van het departement door het Instituut voor Scheikundig onderzoek (ISO) de bodemverontreiniging gemeten in de gemeente Eksel. Sindsdien werd er steeds meer intensief en gericht onderzoek verricht.

2. Uit de bekomen inlichtingen blijkt dat door de huisartsen uit Noord-Limburg nooit gevallen van vergiftiging door zware metalen bij de plaatselijke bevolking werden vermeld.

Wel zouden er enkele gevallen van cadmium-intoxicatie zijn vastgesteld bij arbeiders die langdurig in bepaalde geïsoleerde bedrijven hebben gewerkt.

3. In het kader van de beroepsziekten, kende men reeds vroeger de soms ernstige gevolgen voor de arbeiders van een blootstelling aan zware metalen gedurende min of meer lange termijn.

De opname van zware metalen zoals o.a. Cd en Pb in kleinere hoeveelheden via milieugecontamineerde eetwaren, drinkwater of lucht weerspiegelt zich niet steeds in klinisch herkenbare intoxicatie of ziektesymptomen.

Het is sinds de recente vooruitgang inzake bepaalde analysetechnieken dat men nu meer en meer de oorzaak en het verband kan nagaan tussen afwijkende resultaten van labo-onderzoeken en een belasting van sommige organen of weefsels door zware metalen.

Vraag nr. 37
van 18 juli 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals — Lozing van afvalwater in de Kleine Nete

In het Nieuwsblad van 20 mei 1983 lees ik dat het Sint-Elisabethziekenhuis in Herentals sinds 1967 al zijn afvalwater in de Kleine Nete loost, niettegenstaande het verbod van de bestendige deputatie.

Sinds méér dan 15 jaar zou in Herentals tegen het verbod in afvalwater van het voornoemd ziekenhuis in de Kleine Nete geloosd worden.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen?

1. Volgens het antwoord van Gemeenschapsminister Lenssens op mijn parlementaire vraag nummer 142 van 27 mei 1983, herbergt het Sint-Elisabethziekenhuis ongetwijfeld patiënten met „besmettelijke ziekten“.

Wat wordt door uw departement verstaan onder besmettelijke ziekten?

Zijn daar onder meer ook influenza en hepatitis in begrepen?

2. Door wie en hoe wordt nagegaan of in een kliniek, hospitaal of andere verzorgingsinstelling besmettelijke patiënten worden verzorgd?

3. Bestaat er voor wat dit probleem betreft overleg en samenwerking tussen het Ministerie van Leefmilieu en Waterbeleid en het Ministerie van Gezondheidsbeleid en vice-versa?

Antwoord

1. Onder „besmettelijke ziekten” worden deze ziekten verstaan waarvan in het kader van het KB van 1 maart 1971 betreffende de profylaxe tegen overdraagbare ziekten, zoals gewijzigd door het KB van 18 november 1976, verplichte aangifte moet worden gedaan o.a. aan de Gezondheidsinspecteur. In de lijst van ziekten, vervat in vermelde besluiten zijn ondermeer begrepen griep die epidemische afmetingen aanneemt en hepatitis infectie.
2. De preventie tegen de besmettelijke ziekten wordt, naast bovenvermelde besluiten, geregeld door het koninklijk besluit van 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten worden nageleefd, zoals aangevuld door het koninklijk besluit van 24 april 1974 waarbij een comité voor ziekenhuishygiëne wordt opgericht ter voorkoming en bestrijding van infectie.
- De controle op de toepassing van deze reglementering berust bij de geneesheren-inspecteurs van het bestuur van het Gezondheidsbeleid.
3. Een ziekenhuis valt onder toepassing van het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen. In het kader van de bezoeken van de gezondheidsinspecteur aan de ziekenhuizen als vergunningsplichtige inrichtingen wordt nagegaan of het betrokken ziekenhuis in het bezit is van een lozingsvergunning. Gezien het Sint-Elisabethziekenhuis geen lozingsvergunning bezit werd door de gezondheidsinspecteur tussengekomen opdat dergelijke vergunning zou worden aangevraagd.

Vraag nr. 39 van 18 juli 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Tabaksverbruik — Gevolgen

De Europese Organisatie voor samenwerking bij het onderzoek ter voorkoming van kanker zegt dat in de gemeenschap jaarlijks 100.000 mensen sterven aan de gevolgen van tabaksverbruik.

Naar schatting zullen in 1983 de kwaadaardige tumoren 600.000 mensen doden. Een andere vaststelling die deze organisatie deed, is dat vrouwen meer zijn gaan roken. Niettegenstaande de vele waarschuwingen van artsen en anti-tabakliga's werden in 1982 in België twee miljard méér sigaretten geproduceerd dan in 1981. De verkoop in Luxemburg en België samen steeg met 10 procent en bereikte 2,18 miljard stuks. In 1982 ontving de Belgische Staat 28 miljoen fr. aan taksen aan rookproducten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat wordt momenteel in België van overheidswege concreet gedaan om het tabaksverbruik af te

remmen? Wat kosten deze inspanningen jaarlijks aan de Belgische schatkist?

2. Er werd berekend dat in 1982 de Belgische Staat bijna 28 miljoen fr. heeft geïnd aan taksen op rookwaar.

Wordt er ook becijferd hoeveel wordt uitgegeven aan werkverlet, geneesmiddelen en hospitaalverzorging ten gevolge van tabakroken? In bevestigend geval, hoe groot bedraagt dit jaarbedrag? In ontkennend geval, waarom niet?

Vergelijkbare cijfers zouden toch een beter overzicht geven van de gevolgen van deze nijverheidssector?

Antwoord

Vraag 1

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er verschillende maatregelen zijn genomen om het tabaksverbruik af te remmen:

Roken en wetgeving:

De Belgische Wetgeving inzake tabak is in 1980 grondig gewijzigd. Op basis van de wet van 24 januari 1977 verschenen er op 14 maart 1980 in het Belgisch Staatsblad twee koninklijke besluiten:

1. Het koninklijk besluit van 28 december 1979, betreffende het fabriceren en het in handel brengen van tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke producten.

Dit besluit (gewijzigd door het KB van 30 maart 1981 en het KB van 20 december 1982) houdt in hoofdzaak het volgende in:

- a) Bepalingen inzake de samenstelling van tabaksartikelen.
- b) Alle producten op basis van tabak, moeten vanaf 1 januari de volgende vermeldingen dragen:

„Tabak schaadt de gezondheid”, „Le tabac nuit à la santé”, of „Tabak schädigt die Gesundheit”, en de fabrikagedatum al dan niet in code, of het lotnummer. Voor sigaretten moet het gehalte aan teer (in mg) en nicotine (in mg en tienden van een mg) per sigaret vermeld worden.

- c) Vanaf 14 maart 1983 zal het verboden zijn tabakswaren langs automatische distributienetten te verdelen, tenzij in lokalen waar tabak tegelijk op de gewone wijze in de handel wordt gebracht.

2. Het koninklijk besluit van 5 maart 1980 (gewijzigd door de koninklijke besluiten van 22 september 1980 en van 21 januari 1982) en vervangen door het KB van 20 december 1982 betreffende de reclame voor tabak, voor producten op basis van tabak en voor soortgelijke producten.

Andere maatregelen zijn:

- a) Rookverbod in het personenvervoer per tram, pre-metro, metro en autocar (art. 35, punt 10 van het KB van 15 september 1976), en in spektakelzalen (Algemeen Reglement op de

Arbeidsbescherming, Regentbesluit 27 september 1947).

- b) Het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (KB van 21 april 1975) stelt dat in alle werklokalen een behoorlijke lucht- en klimaatregeling moet worden voorzien.
- c) Omzendbrieven van de Minister van Volksgezondheid en Nationale Opvoeding die aanbevelingen verstrekken in verband met het roken in scholen en ziekenhuizen.

Publikaties

De Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid heeft aan de bevoegde administratie de opdracht gegeven tot het herdrukken van de brochures „Hoe stop je met roken” en documentatiemap „Roken” van het OIVO.

Koördinatiecomitee Anti-Tabak

In 1983 werd een bedrag van 1 miljoen frank voorzien voor het coördineren en organiseren van preventieve acties inzake tabak.

Vraag 2

Het is wetenschappelijk bewezen dat roken schadelijk is voor de gezondheid. Statistieken tonen aan dat er een verband bestaat tussen longkanker en roken. Hartziekten en chronische bronchitis komen meer voor bij rokers. Roken tijdens de zwangerschap verhoogt de risico's voor miskramen en vroegtijdige geboorten. In tegenstelling tot sommige andere landen, werden er in België nog geen studies gemaakt over de verzorgingskosten en de andere onkosten die een gevolg zijn van het roken.

In België gaat de aandacht in eerste instantie naar de preventie: Het is belangrijk de bevolking te sensibiliseren voor de schadelijke gevolgen van het roken en zo een gedrags- en attitudewijziging ten overstaan van het roken te bekomen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

**Vraag nr. 178
van 28 juli 1983
van de heer F. VERMEIREN**

A fvalstoffen — Invoering milieubelasting

Blijkens persberichten heeft de Vlaamse Regering op 29 juni 1983 een ontwerp van decreet goedgekeurd houdende invoering van een milieubelasting op vaste afvalstoffen. De opbrengst zou moeten dienen voor

de financiering van de Vlaamse afvalmaatschappij Ovam en de oprichting van een centrum voor de verwerking van giftige afvalstoffen.

De bedoeling zou zijn een belasting te heffen ten laste van de zogenaamde vergunninghouders, dat zijn al diegenen die volgens het afvaldecreet over een vergunning beschikken voor de verwijdering en verwerking van afval. Het zou dan gaan om stortexploitaten en de uitbaters van verbrandingsovens en kompostfabrieken.

Naar verluidt beschouwen velen deze maatregel eens te meer als een inbreuk op de gemeentelijke autonomie. Volgens hun zeggen wordt aan de gemeenten de mogelijkheid ontnomen om, bijvoorbeeld via de invoering van een dergelijke gemeentelijke milieubelasting, een plaatselijk doeltreffend beleid inzake milieu-beheer uit te werken.

Bovendien dient opgemerkt dat door het invoeren van voornoemde milieubelasting ook de intercommunales zullen getroffen worden die zich bezig houden met de verwijdering en verwerking van het huisvuil.

Dit zal ten gevolge hebben dat de intercommunales hun kostprijs ten opzichte van hun cliënten, dit zijn de gemeenten, gaan verhogen.

De gemeenten gaan weer komen te staan voor een grotere uitgave inzake huisvuil; en wanneer dan rekening moet gehouden worden met de instructies van de Vlaamse Gemeenschapsminister, belast met het toezicht over de ondergeschikte besturen, dat elk gemeentedienst zoveel mogelijk moet „zelf supporting” zijn, komen wij tot weer een verplichting opgelegd aan de gemeenten om over te gaan tot belastingverhoging.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Minister vernemen :

1. Welk jaarlijks budget er voor Ovam voorzien is en hoe dit momenteel wordt gefinancierd ?
2. Of de gemeenten die zelf in de verwerking van vaste afvalstoffen voorzien dit voortaan nog zullen mogen doen ? Zo ja, kunnen zij op die basis al dan niet vrijgesteld worden van bedoelde „milieubelasting”?
3. Hoe en door wie de zogenaamde giftige afvalstoffen momenteel worden verwerkt ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 179
van 28 juli 1983
van de heer D. VERVAET**

Natuurgebieden Liedekerkebos en Dommelingen — Schending

In zijn strijd tegen de waterverontreiniging in het arrondissement Halle-Vilvoorde heeft de intercommunale Haviland een voorontwerp ter studie voor de sanering van de Bellebeek in het noordelijk deel van het Pajottenland.

In deze studie is de bouw voorzien van een rioolwaterzuiveringsstation te Liedekerke. Voor deze waterzuiveringsinstallatie is Haviland van plan om in de natuurgebieden „ Liedekerkebos ” en „ Dommelingen” collectoren aan te leggen.

Deze natuurgebieden zijn beschermd, en het fabeltje als zouden de werken „ met een minimum aan verstoring” gebeuren kan mijns inziens deze natuurschending niet verrechtvaardigen.

Graag had ik van de geachte minister een antwoord op volgende vragen:

1. Bent u van plan om toelating te verlenen aan de intercommunale Haviland om deze gronden aan te kopen ?
2. Zo ja, welk recht laat U toe deze beschermde natuurgebieden te schenden ?
3. Zo neen, welk alternatief is er voorhanden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 180
van 29 juli 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vuilverbranding op zee — Gevolgen voor natuurlijk milieu

Mag ik van de Minister vernemen wanneer en in welke voorwaarden hij toelating zou gegeven hebben om een doorvoerlading dyoxine uit Linz (Oostenrijk) naar Antwerpen te laten vervoeren ?

Deze lading zou van daaruit met een vuilverbrandingsschip naar de Atlantische Oceaan gebracht worden. Kan de Minister mij mededelen:

1. Welke nadelige gevolgen de verbranding van dyoxine heeft op het natuurlijk milieu van de Atlantische Oceaan ?
2. Welke ladingen er met verbrandingsschepen uit onze havens vertrokken zijn in de loop van het jaar 1982?
3. Wordt er door de Overheid een alternatieve oplossing gezocht voor dit probleem ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.